

til 100, men det er jo senere blevet forøget med 2, nemlig i 1850 med en Kreds for Færøerne og i 1864 med en Kreds for Vær. Der er altsaa nu 102 Valgkredse. Efter den Forandring, der senere er foregaaet i Folketallet, er Forholdet mellem Sjælland og Østifterne nu følgende. Efter Folketællingen i 1890 havde Sjælland 942,000 Indbyggere, og Gennemsnitstallet for hele Landet, efter den nu bestaaende Ordning med 102 Valgkredse er med et rundt Tal 21,400. Divideres dette Tal ind i Indbyggeraftallet, vil det føre til, at der nu tilkommer Sjælland 44 Repræsentanter, og det har 45. De ville altsaa se, at der endnu i den bestaaende Ordning er en Forskel af 1 Repræsentant i Favn af Sjælland, hvorimod der paa den anden Side vilde, efter det samme Forholdstal, tilkomme Derne, som i 1890 havde 1,243,000 Indbyggere; et Antal af 58 Repræsentanter, medens de kun have 57. Stillingen er altsaa nu den, at der ligefrem er overskuddet til Gunst for Sjælland 1 Kreds fra Derne til Halvøen. Naar De dernæst ville se paa det Forslag, der er blevet oversendt til os fra Landstinget og forelagt som Regeringsforslag, ville De jo finde, at det indeholder et Antal af 110 Kredse, og at Forholdstallet vil blive 19,860. Det vil føre til, at der vil tilkomme Sjælland 47½ Repræsentant, og der er efter Regeringsforslaget tildelt Sjælland 47. Brøken er altsaa der fradragen i Disfavn af Sjælland, medens Derne, som efter Forholdstallet skulde have 62½ Repræsentant, have faaet 63 i Regeringsforslaget; saa at Brøken i dette Tilfælde er kommen Derne til Gunst, men Sjælland til Stude. Efter det Forslag, som Flertallet nu foreslaar Dem at vedtage, og som fastsætter 114 Kladser, vil Forholdstallet blive 19,166, og det vil medføre en Fordeling af Valgkredse, hvorefter Sjælland skulde have 49½ Repræsentant og Derne 64⅞. I Virkeligheden gaar Forslaget ud paa at tildele Sjælland 50 og Derne 64. Det vil altsaa sige, at Fordelingen omtrent svarer til Forholdstallet, dog saaledes, at Brøken efter Flertalsforslaget kommer Sjælland til gode, medens den efter Landstingets og Regeringens Forslag vilde komme Derne til gode. Jeg tror, at naar man ser hen til Udgangspunktet i 1849, hvor der blev givet Sjælland et saa notorisk Forspring, hvad der ogsaa den Gang var tilfaldet, vil man indrømme mig, at det er et overordentlig beskedent Standpunkt. Flertallet har indtaget, naar det foreslaar Dem kun at lade denne Brøkberegning komme Sjælland til gode. Jeg skal i denne Henseende gøre opmærksom paa, at over for denne Fordeling mellem Derne og Sjælland gaar det Forslag, som Mindre-

tallet har stillet, ud paa akkurat det samme. Forholdsmæssig beregnet bliver Stillingen derefter ganske svarende til Flertallets Forslag, idet Sjælland efter Mindretallets Forslag vil faa 60 og Østifterne 77 Repræsentanter. Hvis de Herrer ville regne efter, ville de finde, at Forholdet mellem 60 og 77 akkurat svarer til Forholdet mellem 50 og 64. Jeg tror altsaa, at det i alt Fald maa siges, at det Synspunkt, som var det eneste, man opstillede som særligt Hensyn i den grundlovgivende Rigsforsamling i 1849, er taget inden for saa overordentlig beskedne Grænser — og i Overensstemmelse for øvrigt med Manden fra den Tid — at vistnok ingen vil kunne anke derover. Spørgsmaalet kommer først op, naar man vil gaa videre og spørge om Fordelingen mellem Kjøbenhavn-Frederiksberg og Derne. Da fremkommer der ganske vist efter Flertallets Forslag og efter adskillige andre Forslag, der have været fremme, en Forskel, som bliver i Landkredsens Favn. Det drejer sig der om et Par Kredse. Jeg skal tillade mig at gøre den Klage, der er fremkommen fra Hovedstadens Side, angaaende Valgkredsens Fordeling, til Genstand for en kort Omtale. Jeg erkender ganske vist, at Kjøbenhavn ikke kan trøste sig ved den Beregning, som det ærede Medlem for Odder (Beth-Czypsen) har opstillet. Det er overhovedet efter min Mening nogenlunde den dristigste Omgang med Tal, som jeg længe har set. Man siger nok, at Tal ere stridige Krabater, som det er vanskeligt at regere; men paa den anden Side tror jeg, at man med ligesaa stor Føje kan sige, at Tallene ere overordentlig søjelige Genstande, der kunne forme sig i en Kunstners Haand, som han vil. Det ærede Medlem har i Betænkningen gjort den Beregning op, at da Forslaget gaar ud paa at tildele Kjøbenhavn og Landet lige mange ny Repræsentanter, vil det, da Kjøbenhavn kun har en Sjettedel af hele Landets Befolkning, være en frygtelig Ubillighed over for Landet, at Kjøbenhavn skal have ligesaa stor Tilvækst af Repræsentanter som Landet. Det er et saa dristigt Regnestykke, at jeg ikke længe har set dets Mage, og jeg vil give det ærede Medlem det Raad, at han rejser hjem til sin Skolelærer og beder ham lære sig lidt af den skønne Regnekunst, der hedder Reguladetri. Det synes nemlig, at det er paa dette Punkt, at Evnen har svigtet. Jeg indrømmer altsaa, at Hovedstaden ikke kan trøste sig paa den Maade, som det ærede Medlem anviser. Naar man nu vil spørge om, hvorledes man ved en Ordning, der jo ikke giver sig ud for at